

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR IF P&C INSURANCE AS GINČO NAGRINĖJIMO**

2025-05-22 Nr. 429-102
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėja) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjos ir *If P&C Insurance AS*, veikiančios Lietuvoje per įsteigtą filialą, (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2024 m. gruodžio 13 d. tarp draudiko ir pareiškėjos buvo sudaryta Gyvūnų draudimo sutartis (draudimo liudijimo Nr. (duomenys neskelbtini)) (toliau – draudimo sutartis), kurios neatskiriama dalis yra Gyvūnų draudimo taisyklės Nr. TGD-20231¹ (toliau – Taisyklės) ir kuria buvo apdraustas pareiškėjos katinas (toliau – katinas arba augintinis). Draudimo liudijime nurodytas draudimo sutarties galiojimo laikotarpis – nuo 2024 m. gruodžio 28 d. iki 2025 m. gruodžio 27 d.

2025 m. sausio 7 d. pareiškėja draudikui pateikė pranešimą apie įvykį, kuriame nurodyta: „Katinas pradėjo prastai vaikščioti, namie daugiausia guli. Kreipėmės į Dr. L. Kriaučeliūno smulkiųjų gyvūnų kliniką, Tilžės g. 18, LT-47181 Kaunas. Ten atliko kraujo tyrimus, ir MRT tyrimą“. Pareiškėja draudikui pateikė 2025 m. sausio 5 d. augintinio ligos išrašą ir 493,90 Eur išlaidų kvitą už paslaugas. Augintinio ligos išrašė nurodyta diagnozė – C2-3 tarpšlankstelinio disko išvarža, rekomenduotas chirurginis gydymas (toliau – įvykis).

Draudikas pažymėjo, kad minėto augintinio ligos išrašė nurodyta pirminio apsilankymo data – 2024 m. lapkričio 6 d., o 2024 m. lapkričio 10 d. augintiniui nustatyta kita diagnozė – klubo sąnario displazija.

Draudikas kreipėsi į Dr. L. Kriaučeliūno smulkiųjų gyvūnų kliniką (toliau – veterinarijos klinika Nr. 1), prašydamas pateikti augintinio ligos istoriją nuo pirmojo vizito, o jeigu pateikti negali, tai patikslinti, dėl ko prieš tai katino savininkė kreipėsi į veterinarijos kliniką Nr. 1 ir ar katino problemos dėl judėjimo prasidėjo anksčiau.

Veterinarijos klinika Nr. 1 pateikė draudikui katino ligos išrašą nuo 2024 m. lapkričio 6 d., iš kurio matyti, kad 2024 m. lapkričio 6 d. pareiškėja su augintiniu kreipėsi į veterinarijos kliniką Nr. 1, nes augintinis sunkiai vaikščiojo galinėmis kojomis, problema pastebėta maždaug prieš du mėnesius. Preliminari diagnozė – osteoartritas, klubo sąnario displazija, osteochondrozė. 2024 m. lapkričio 10 d. atlikus tyrimą nustatyta galutinė diagnozė – klubo sąnario displazija. Tą pačią dieną augintinis išleistas namo.

2025 m. sausio 16 d. raštu draudikas informavo pareiškėją, kad įvertinęs pareiškėjos pateiktus medicinos ir gydymo išlaidas pagrindžiančius dokumentus ir atsižvelgdamas į tai, jog pateiktuose augintinio ligos išrašuose nurodoma pirminio kreipimosi dėl ligos simptomų data yra 2024 m. lapkričio 6 d., draudimo išmokos už 2024 m. lapkričio 10 d. augintiniui nustatytos ligos – klubo sąnario displazijos – nustatymą ir gydymą nemokės. Draudikas paaiškino, kad atsiradus augintinio ligos požymiams (dar iki 2024 m. lapkričio 6 d.) draudimo sutartis dar nebuvo sudaryta ir augintinio gydymo išlaidų draudimo apsauga nebuvo įsigaliojusi.

Be kita ko, minėtame rašte draudikas atkreipė pareiškėjos dėmesį ir į tai, kad, pagal Taisyklių 26 punkto b) papunktį, draudikas neatlygina gydymo išlaidų už tarpšlankstelinių diskų ligų gydymą.

2025 m. sausio 23 d. pareiškėja draudikui pateikė 2025 m. sausio 17 d. UAB „Šiaulių veterinarija“ veterinarijos klinikos (toliau – veterinarijos klinika Nr. 2) išduotą augintinio ligos

¹ Galioja nuo 2023 m. birželio 1 d.

išrašą ir 730 Eur gydymo išlaidų kvitą. Ligos išrašė nurodyta, kad 2025 m. sausio 17 d. augintiniui atlikta C2-C3 tarpslankstelinio disko išvaržos operacija.

2025 m. sausio 28 d. draudikas pakartotinai informavo pareiškėją, kad, pagal Taisyklių 26 punkto b) papunktį, tarpslankstelių diskų ligų gydymo išlaidos yra nedraudžiamasis įvykis. Vis dėlto, vadovaudamasis Taisyklių 22 punkto a) papunkčiu, draudikas priėmė sprendimą pareiškėjai išmokėti 200 Eur draudimo išmoką, atlyginančią konsultacijų ir tyrimų išlaidas, patirtas prieš nustatant šios ligos diagnozę.

Pareiškėja nesutiko su draudiko sprendimu ir kreipėsi į Lietuvos banką, prašydama išnagrinėti kilusį ginčą. Kreipimesi pareiškėja draudikui kėlė reikalavimą išmokėti 1 223,90 Eur draudimo išmoką, atlyginančią pareiškėjos dėl įvykio patirtas augintinio gydymo išlaidas, t. y. 493,90 Eur išlaidas, patirtas 2025 m. sausio 5 d., ir 730 Eur išlaidas, patirtas 2025 m. sausio 17 d. Pažymėtina, kad pareiškėja draudikui nekėlė reikalavimo atlyginti išlaidas, patirtas dėl 2024 m. lapkričio 10 d. (t. y. prieš sudarant draudimo sutartį) augintiniui nustatytos ligos – klubo sąnario displazijos.

Pareiškėja kreipimesi nurodė, kad Taisyklės jai nebuvo siūstos, o Taisyklių punktai, įtvirtinantys draudžiamuosius ir nedraudžiamuosius įvykius, jai nebuvo žinomi.

Atsiliepime į pareiškėjos kreipimąsi draudikas pakartojo sprendime atsisakyti išmokėti draudimo išmoką pareiškėjai nurodytus argumentus ir prašė pareiškėjos reikalavimą laikyti nepagrįstu.

Draudikas pabrėžė, kad pareiškėja draudimo sutartį bandė sudaryti naudodamasi draudiko interneto svetaine. Kadangi pareiškėja nebaigė pildyti paraiškos ir nesumokėjo draudimo įmokos, 2024 m. gruodžio 13 d. draudikas susisiektė su pareiškėja telefonu, pasiteiravo, ar jai trūko informacijos ir ar reikalinga pagalba. Pareiškėja nurodė, kad ją neramina tai, jog draudimas įsigalioja tik po 14 dienų. Draudikas paaiškino draudimo apsaugos įsigaliojimo tvarką, aptarė draudimo sutarties sąlygas ir draudimo variantus. Draudikas, susitaręs su pareiškėja, apskaičiavo draudimo įmoką ir tą pačią dieną išsiuntė draudimo liudijimą, sąskaitą už pirmąją draudimo įmoką, pakartotinę informaciją, kad aktyvi nuoroda į draudimo taisykles ir informacinį dokumentą yra pateikta draudimo liudijimo skiltyje „Draudimo taisyklės“. Draudiko nuomone, pareiškėjos teiginys, kad pareiškėjai nebuvo siūstos Taisyklės, o draudžiamieji ir nedraudžiamieji įvykiai jai nebuvo žinomi, yra nepagrįstas.

Draudikas taip pat paaiškino, kad, atsižvelgdamas į pareiškėjos pateiktus (2025 m. sausio 5 d. ir sausio 17 d.) augintinio ligos išrašus, nusprendė neatlyginti pareiškėjos visų dėl įvykio patirtų 1 223,90 Eur augintinio gydymo išlaidų, nes šios išlaidos patirtos dėl ligos, kuri pagal Taisykles laikoma nedraudžiamuoju įvykiu (tarpslankstelių diskų liga), gydymo.

Draudikas, vadovaudamasis Taisyklių 22 punkto a) papunkčiu, nurodė pagrįstai išmokėjęs pareiškėjai tik 200 Eur dydžio draudimo išmoką, atlyginančią prieš nustatant įvykio diagnozę patirtas tyrimų ir konsultavimo išlaidas.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą, Lietuvos bankas atlieka ginčo šalių pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priima sprendimą.

Įvertinus ginčo šalių pateiktus dokumentus ir paaiškinimus, darytina išvada, kad ginčas kilo dėl draudiko sprendimo nemokėti draudimo išmokos, atlyginančios visas pareiškėjos dėl įvykio patirtas augintinio diagnostikos ir gydymo išlaidas.

Siekiant išspręsti tarp šalių kilusį ginčą, būtina įvertinti, ar draudikas: 1) tinkamai supažindino pareiškėją su Taisyklių nuostatomis; 2) pagrįstai priėmė sprendimą atlyginti tik dalį pareiškėjos dėl įvykio patirtų augintinio medicininių išlaidų.

1. Dėl draudiko pareigos supažindinti pareiškėją su Draudimo sutarties sąlygomis vykdyto

Visų pirma, pareiškėja savo nesutikimą su draudiko sprendimu grindžia aplinkybe, kad nebuvo tinkamai supažindinta su Taisyklėmis ir jose įtvirtintomis nedraudžiamųjų įvykių

sąlygomis. Pareiškėjos teigimu, Taisyklės jai nebuvo siūstos susipažinti, o Taisyklių nuostatos, nustatančios, kada draudimo išmoka nemokama, jai nebuvo žinomos.

Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (CK) 6.156 straipsnyje įtvirtintas sutarties laisvės principas ir sutarties, kaip šalių susitarimo, samprata. Sutarties šaliai gali būti privalomos tik tos sutarties sąlygos, su kuriomis ji sutiko, t. y. dėl kurių ji išreiškė savo valią. CK 6.185 straipsnio 2 dalyje ir 6.992 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad standartinės sutarties sąlygos yra kitai šaliai privalomos, jeigu buvo sudaryta tinkama galimybė su tomis sąlygomis susipažinti. CK 6.992 straipsnio 2 dalis įpareigoja draudiką sudaryti sąlygas suinteresuotiems asmenims viešai susipažinti su draudimo rūšies taisyklėmis, o prieš sudarant draudimo sutartį – įteikti jų kopijas draudėjui. Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo 92 straipsnio 2 dalyje įtvirtintas reikalavimas draudimo taisyklės paskelbti draudimo įmonės interneto svetainėje. Aplinkybę, kad kita šalis buvo tinkamai supažindinta su standartinėmis sutarties sąlygomis, privalo įrodyti standartinės sąlygas parengusi šalis².

Draudiko teigimu, pareiškėjai draudiko interneto svetainėje nebaigus pildyti paraiškos dėl augintinio draudimo sutarties sudarymo, 2024 m. gruodžio 13 d. draudikas susisieko su pareiškėja telefonu, paaiškino draudimo apsaugos įsigaliojimo tvarką, aptarė draudimo sutarties sąlygas ir draudimo variantus.

Draudikas Lietuvos bankui pateikė minėto pokalbio įrašo stenogramą, iš kurios matyti, kad pareiškėja draudiko atstovei nurodė: „Kaip ir aš ten stengiausi viską, visas paslėptas dar po kryžiuokais visas sąlygas perskaityti, jeigu kažkas tai ir aš kada jums pasiskambinsiu. Jeigu dar kils klausimų. <...>“. Iš pokalbio įrašo stenogramos matyti, kad draudikas, aptaręs su pareiškėja jos poreikius, pasiūlė draudimo variantą „IF augintinis“. Draudikas apskaičiavo draudimo įmoką ir susitarė su pareiškėja, kad jos elektroniniu paštu išsiųs draudimo liudijimą bei nuorodą, kurią paspaudus bus galima sumokėti pirmąją draudimo įmoką. Draudiko pateiktais duomenimis, pareiškėjai tą pačią dieną el. paštu buvo nusiųsta tiek aktyvi nuoroda į Taisykles, tiek draudimo liudijimas.

Pareiškėja kreipimesi teigia, kad Taisyklės jai nebuvo siūstos, o Taisyklių nuostatos nebuvo žinomos, tačiau kreipimesi į Lietuvos banką pati pareiškėja nurodė: „Gavus polisą perskaičiau sąlygas, už ką yra kompensuojama <...>“. Be kita ko, pareiškėja kreipimesi patvirtino, kad jai buvo atsiųsta nuoroda, kurią paspaudus galima susipažinti su Taisyklėmis. Taigi, pateikti duomenys patvirtina, kad draudikas, sudarant draudimo sutartį, pateikė pareiškėjai draudimo sutarties dokumentus, įskaitant Taisykles, susipažinti.

Atkreiptinas dėmesys, kad pareiškėja draudiko interneto svetainėje pildė paraišką dėl augintinio draudimo sutarties sudarymo, tačiau, dėl nežinomų priežasčių, pildymo nebaigė. Prieš sudarant draudimo sutartį draudiko interneto svetainėje yra pateikiamos nuorodos „Apie šuns ir katės draudimą“ ir „Skačiuoti kainą“, nukreipiančios į bendro pobūdžio sutrumpintą draudimo produkto apžvalgą ir kitą informaciją, paaiškinimą, kas yra draudimo taisyklės bei pačias Taisykles. Draudiko interneto svetainėje ties pateikta skaičiuokle (draudimo paraiška), kurios nebaigė pildyti pareiškėja, pateikiamos Taisyklių ir draudimo produkto informacinio dokumento nuorodos, sudarančios galimybę susipažinti su šiais dokumentais.

Taigi, įvertinus Lietuvos banko nustatytas aplinkybes, galima daryti išvadą, kad draudikas laikėsi teisės aktuose nustatytą supažindinimo su Taisyklėmis reikalavimų, todėl nėra pagrindo teigti, jog pareiškėja nebuvo supažindinta su Taisyklių sąlygomis ar pareiškėjai Taisyklių sąlygos nebuvo žinomos.

2. Dėl draudiko sprendimo nemokėti draudimo išmokos, atlyginančios visas pareiškėjos dėl įvykio patirtas augintinio medicininių paslaugų išlaidas, pagrįstumo

Pagal CK 6.987 straipsnio 1 dalyje įtvirtintą draudimo sutarties sampratą, draudimo sutartimi draudikas įsipareigoja už sutartyje nustatytą draudimo įmoką sumokėti draudėjui arba trečiajam asmeniui, kurio naudai sudaryta sutartis, įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytą draudimo išmoką, apskaičiuotą įstatyme ar draudimo sutartyje nustatyta tvarka, jeigu įvyksta įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytas draudžiamasis įvykis. Draudimo sutartimi draudimo objektui (draudėjo ar naudos gavėjo turiniams interesams) suteikiama apsauga – įsipareigojimas mokėti draudimo išmoką, įvykus draudžiamajam įvykiui³.

Draudžiamasis įvykis – draudimo sutartyje nurodytas atsitikimas, kuriam įvykus draudikas privalo mokėti draudimo išmoką. Teisine prasme draudžiamasis įvykis yra juridinis

² Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2006 m. lapkričio 27 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-600/2006.

³ Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo 2 straipsnio 2 dalies 10 punktas.

faktas, t. y. realaus gyvenimo reiškiny, su kuriuo įstatymas sieja teisinės pasekmės, konkrečiai – draudiko pareigą išmokėti draudimo išmoką. Nedraudžiamuoju įvykiu laikytinas atsitikimas, kai įvyksta į draudimo rizikos apibrėžtį patenkantis įvykis, tačiau šalys yra susitarusios, kad dėl konkrečių aplinkybių ir savitų aiškiai draudimo sutartyje nustatytų sąlygų šis įvykis nelemia draudiko pareigos išmokėti draudimo išmoką. Kaip ne kartą yra nurodęs Lietuvos Aukščiausiasis Teismas savo praktikoje, nedraudžiamieji įvykiai pašalina draudiko pareigą mokėti draudimo išmoką *ab initio* (nuo pradžių). Taigi, pareiga mokėti draudimo išmoką draudikui kyla tik tada, kai įvykio aplinkybės atitinka konkrečius draudimo sutartyje nurodytus draudžiamąjį įvykio požymius ir nėra aplinkybių, atitinkančių nedraudžiamųjų įvykių apibrėžimus.⁴

Draudimo apsauga nustatoma tiek draudiko parengtomis draudimo rūšies taisyklėmis (standartinės sąlygos), tiek draudimo liudijime aptartomis individualiomis sąlygomis. Kasacinio teismo praktikoje pažymėta, kad draudimo taisyklės yra standartinės, bendros sąlygos, paprastai taikomos visiems draudėjams, sudarantiems atitinkamos draudimo rūšies sutartį su tuo pačiu draudiku, o draudimo liudijime nurodomi ne bendri, bet konkrečią sutartį individualizuojantys duomenys⁵.

CK 6.189 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad teisėtai sudaryta ir galiojanti sutartis jos šalims turi įstatymo galią. Svarbu pažymėti, kad pareiškėjos ir draudiko sudaryta draudimo sutartis yra savanoriška, todėl draudikas, vadovaudamasis CK 6.156 straipsnio 1 dalies nuostatomis, tokio pobūdžio sutartyse gali savo nuožiūra pasiūlyti sąlygas, susijusias su teikiamos draudimo apsaugos apimtimi. Pažymėtina, kad nuo pasirinktos draudimo apsaugos apimties priklauso draudikui mokamo atlyginimo už prisiimtus įsipareigojimus, t. y. draudimo įmokos, dydis. Kasacinio teismo praktikoje yra nurodyta, kad draudimo sutartimi draudimo objektui teikiama draudimo apsauga nėra absoliuti, – draudikas, prisiimdamas draudimo riziką, nustato draudimo sutartimi suteikiamos draudimo apsaugos ribas⁶.

Atkreiptinas dėmesys, kad pareiškėja, sudarydama draudimo sutartį, siekė apsaugoti savo turtinius interesus, o draudikas įsipareigojo pareiškėjai išmokėti draudimo išmoką, įvykus draudžiamajam įvykiui. Pareiškėjos ir draudiko sutartis buvo sudaryta pagal Taisykles, kurios yra neatskiriama draudimo sutarties dalis.

Šiuo atveju draudikas atsisakė išmokėti pareiškėjai 1 223,90 Eur draudimo išmoką, atlyginančią visas pareiškėjos 2025 m. sausio 5 d. ir sausio 17 d. patirtas augintiniui teiktų medicininių paslaugų išlaidas.

Pareiškėjos teigimu, su įvykiu siejamą augintinio ligą (C2-C3 tarpslankstelinio disko išvaržą), dėl kurios nustatymo ir gydymo pareiškėja patyrė minėtas 1 223,90 Eur išlaidas, draudikas tapatina su anksčiau nustatyta liga (klubo sąnario displazija) ir dėl to atsisako mokėti draudimo išmoką. Kaip minėta, pareiškėja draudikui nekelia reikalavimo atlyginti išlaidas, patirtas dėl 2024 m. lapkričio 10 d. (t. y. prieš sudarant draudimo sutartį) augintiniui nustatytos ligos – klubo sąnario displazijos.

Kaip matyti iš pirminio draudiko atsakymo, jis atsisakymą atlyginti 2025 m. sausio 5 d. patirtas išlaidas motyvavo tiek ligos pobūdžiu (tarpslankstelių diskų liga), tiek tuo, kad pradinis augintinio apsilankymas pas veterinarą vyko prieš sudarant draudimo sutartį.

Pareiškėja, siekdama pagrįsti savo reikalavimą, pateikė 2025 m. vasario 17 d. veterinarijos klinikos Nr. 1 atsakymą į pareiškėjos paklausimą, kuriame veterinarijos klinikos gydytojai patikslina, kad augintinio 2024 m. lapkričio 6 d. ir 2025 m. sausio 5 d. apsilankymai yra du atskiri klinikiniai atvejai, nes juos sukėlė skirtingos priežastys ir jie apima skirtingas augintinio motorikos sistemas.

Iš pateiktų duomenų matyti, kad vėlesniame susirašinėjime draudikas nebesiejo 2025 m. sausio 5 d. ir sausio 19 d. išlaidų su apsilankymais pas veterinarą iki draudimo sutarties įsigaliojimo dienos ir sutiko atlyginti 200 Eur išlaidų, patirtų prieš nustatant su įvykiu siejamą diagnozę. Kartu draudikas atsisakė atlyginti 200 Eur sumą viršijančias išlaidas, vadovaudamasis Taisyklių nuostatomis, pagal kurias tarpslankstelių diskų ligų gydymo išlaidos yra neatlyginamos, t. y. priskiriamos prie nedraudžiamųjų įvykių.

Nagrinėjamu atveju draudimo sąlygas įtvirtinančiame draudimo liudijime nustatyta, kad gyvūnų draudimo sutartimi apdraustas gyvūnas draudžiamas ir, be kita ko, gydymo išlaidų draudimu. Taisyklių skyriaus „Gydymo išlaidų draudimas“ 19 punkte įtvirtinta, kad

⁴ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2013 m. birželio 26 d. nutartis, priimta civilinėje byloje 3K-3-316/2013.

⁵ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2019 m. birželio 27 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-221-403/2019; 2016 m. kovo 10 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-143-313/2016.

⁶ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2013 m. balandžio 19 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-215/2013.

draudžiamaisiais įvykiais laikomos „Protingos ir būtinos veterinarinio gydymo išlaidos, patirtos draudimo apsaugos galiojimo laikotarpiu dėl tuo laikotarpiu nustatytos ligos arba patirtos traumos.“ Minėto Taisyklių skyriaus 22 punkto a) papunktyje įtvirtinta, kad atlyginamos išlaidos gydytojo-veterinaro konsultacijoms ir veterinariniams tyrimams. *Iki ligos diagnozės nustatymo patirtos išlaidos konsultacijoms ir tyrimams atlyginamos net ir tada, kai išlaidos pagal draudimo taisykles nėra atlyginamos (pvz., alergijos ir pan.), tačiau tik iki 200 Eur.*

Taisyklių dalyje, skirtoje gydymo išlaidų draudimo rizikai, aprašyti ir nedraudžiamieji įvykiai, kada draudikas nekompensuoja išlaidų, vienas jų – *kai išlaidos yra susijusios su, be kita ko, tarpslankstelių diskų ligų gydymu* (Taisyklių 26 punkto b) papunktis).

Atsižvelgiant į tai, sutiktina su draudiko argumentu, kad draudikas, turėdamas teisėtą interesą valdyti prisiimtą draudimo riziką, Taisyklėse yra aiškiai nustatęs, kokiais atvejais kokių ligų, gydymo ir procedūrų rizikos jis neprisiima ir kokių išlaidų neatlygina, įskaitant ir gydymo išlaidas, susijusias su tarpslankstelių diskų ligų gydymu (Taisyklių 26 punkto b) papunktis). Kaip minėta, iš pateiktų duomenų nustatyta, kad pareiškėja su šiomis sąlygomis galėjo ir turėjo susipažinti.

Pateikti duomenys patvirtina, kad pareiškėjos 2025 m. sausio 5 d. 493,90 Eur išlaidos buvo patirtos dėl tarpslankstelinio disko išvaržos diagnozavimo, o 2025 m. sausio 17 d. 730 Eur išlaidos buvo patirtos dėl minėtos ligos gydymo – išvaržos operacijos. Atsižvelgdamas į tai ir vadovaudamasis Taisyklių 22 punkto a) papunkčiu, draudikas išmokėjo pareiškėjai 200 Eur draudimo išmoką, atlyginančią konsultacijų ir tyrimų išlaidas, patirtas prieš nustatant ginčui aktualaus įvykio diagnozę. Taigi, draudikas iš dalies atlygino pareiškėjos patirtas su įvykiu siejamas augintinio ligos diagnostikos išlaidas.

Lietuvos banko vertinimu, draudiko pateikti duomenys ir paaiškinimai pagrindžia, kad draudikas šiuo atveju pagrįstai pritaikė draudimo sutarties sąlygas, pagal kurias draudimo išmoka, atlyginanti dėl augintinio gydymo patirtas išlaidas, nemokama, jei tos išlaidos yra susijusios su tarpslankstelių diskų ligų gydymu. Draudikui nutarus išmokėti maksimalią 200 Eur išmoką, pagal Taisykles atlyginančią konsultacijų ir tyrimų išlaidas, patirtas prieš nustatant ginčui aktualaus įvykio diagnozę, pareiškėjos draudikui keliamas reikalavimas dėl papildomos išmokos mokėjimo yra atmestinas kaip nepagrįstas.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasi Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjos X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo dienos nelaikomas šio sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius

Arūnas Raišutis